ఒరిజినల్ అధికార పరిధి

1957 సం॥ దరఖాస్తుల సంఖ్య 126 మరియు 127

1957
అక్టోబర్ 31

లియో రాయ్ ఫ్రే

వెర్సస్

సూపరింటెండెంట్, జిల్లా కారాగారము, అమృతసర్ & ఇతరులు

(మరియు సంబంధిత దరఖాస్తు)

(ఎస్.ఆర్.దాస్. ప్రధాన న్యాయమూర్తి, వెంకటరామ అయ్యర్, ఎస్.కె.దాస్, ఎ.కె..సర్కార్ మరియు వివియన్ బోస్, న్యాయమూర్తులు)

సముద్రపు సుంకాలు – జప్తు మరియు జరిమానా విధింపు – నేరపూరిత కుట్ర విచారణకు ఒక వేళ అవరోధం – సముద్రపు సుంకాల చట్టము, 1878 (1878 యొక్క VIII) సెక్షన్ 167 (8), 186 – భారతీయ శిక్షాస్మృతి (1860 యొక్క XLV) సెక్షన్ – 120 బి – భారత రాజ్యాంగము అధికరణ 20 (2).

సముద్రపు సుంకాల చట్టము సెక్షన్ 167 (8) క్రింద పిటిషనర్లు దోషులుగా తేలింది మరియు కలెక్టర్ సెంట్రల్ ఎక్సైజ్ అండ్ లాండ్ కస్టమ్స్ వారిచే నగదు మరియు ఇతర వస్తువులు వారి స్వాధీనం నుంచి రికవరీ చేసుకొని జప్తు చేయబడ్డాయి మరియు భారీ జరిమానా విధించారు. తరువాత విదేశీ మారక నియంత్రణ చట్టము, 1947లోని సెక్షన్ 23/23బి తో కలిపి చదివిన ఐ.పి.సి. సెక్షన్ 120-బి మరియు సముద్రపు సుంకాల చట్టము సెక్షన్ 167 (81)ల క్రింద మరియు తరువాతి రెండు చట్టాలలోని ఇతర సెక్షన్స్ క్రింద వారికి వ్యతిరేకంగా కస్టమ్ అధికారులచే అదనపు జిల్లా మేజిస్ట్రేటు ముందు ఫిర్యాదులు దాఖలు చేయబడ్డాయి. మేజిస్ట్రేటు వారికి బెయిలు మంజూరు చేశారు కానీ అవసరమగు జమానతు ఇవ్వనందున వారిని జుడిషియల్ కస్టడీలో ఉంచారు. తమకు వ్యతిరేకంగా మెజిస్ట్రేటు కోర్టులో పెండింగులో ఉన్న విచారణను కొట్టివేయుటకు భారత రాజ్యాంగము లోని 32వ అధికరణ క్రింద రెండు పిటిషన్లు దాఖలు చేసి సెర్షియోరరి రిట్ మరియు /లేదా నిషేదము కొరకు ప్రార్థించారు మరియు హేబియస్ కార్పస్ రిట్టు జారీకి కూడా. వారి తరఫున వాదించినదేమంటే, రాజ్యాంగంలోని అధికరణ 20(2)లోని నిర్దేశానుసారం వారు ఒకే నేరానికి రెండు సార్లు

విచారించబడదు మరియు శిక్షించబడదు మరియు అధనపు జిల్లా మెజిస్ట్రేట్ ముందు పెండింగ్ లో ఉన్న విచారణ రాజ్యాంగంలోని అధికరణ 20(2) ఇస్తున్న రక్షణను ఉల్లంఘించినది.

ఈ వాదన బలము లేనదిగా ఉంది మరియు పిటిషన్లు తప్పనిసరిగా కొట్టివేయబడినవి.

వాస్తవమేమిటంటే, సముద్రపు సుంకాల చట్టము లోని సెక్షన్ 167(8) క్రింద జప్తు మరియు జరిమానా విధించనప్పుడు కస్టమ్స్ కలెక్టర్ న్యాయపరంగా వ్యవహరించడం నిర్ణయాత్మకం కాదు మరియు రాజ్యాంగము లోని 20(2) అధికరణ యొక్క రక్షణను ఆకర్షించదు. సంబంధిత వ్యక్తి ఏదైనా ఇతర చట్టము క్రింద ఏదైనా ఇతర శిక్షకు పాత్రుడైనప్పుడు, ఆ శిక్షను విధించడానికి చట్టము లోని సెక్షన్ – 186 నిరోధించదు.

ఎఫ్.ఎన్.రాయ్ వర్సెస్ కలెక్టర్ ఆఫ్ కస్టమ్స్, 1955 సం॥ పిటిషన్ నెం.438, 16 మే, 1957 నాడు నిర్ణయించబడిన దానిని సూచించారు.

నేరపూరిత కుట్ర భారత శిక్షాస్మృతి యొక్క సెక్షన్ – 120బి క్రింద ఒక నేరము కానీ, సముద్రపు సుంకాల చట్టము ప్రకారం అలా కాదు, మరియు పిటిషనర్లు కాదు మరియు కస్టమ్స్ కలెక్టరు ముందు ఆ అభియోగం మోపకుండా ఉండాల్సినది. ఇది ఈ నేరం నుంచి ప్రత్యేకమైన, అందుకోసమే ఉద్దేశ్యము కలిగిన నేరము మరియు నేరం చేయ ప్రయత్నించినా లేదా పూర్తయినా, దానిలో అటువంటి నేరం యొక్క వస్తుగతాంశం కలిగి ఉండదు.

యునైటెడ్ స్టేట్స్ వర్సెస్ రాబినోవిత్ (1915) 238 యు.ఎస్.78 సూచించారు.

ఒరిజినల్ అధికార పరిధి: 1957 సం॥ దరఖాస్తుల సంఖ్య126 మరియు 127 (భారత రాజ్యాంగంలోని 32వ అధికరణ క్రింద ప్రాథమిక హక్కుల అమలు కోసం.)

ఎన్.సి.ఛటర్జీ మరియు నానక్ చంద్ – పిటిషనర్ల కోసం.

ఎమ్.సి.సెతల్వాద్, భారత అటార్నీ జనరల్, బి.సేన్ మరియు ఆర్.హెచ్.దేబర్, ప్రతివాదుల కొరకు

1957 అక్టోబర్, 31న కోర్టు యొక్క ఉత్తర్వ దాస్, ప్రధాన న్యాయమూర్తి క్రింది విధంగా ప్రకటించబడినది.

వారి వారి ప్రత్యేక పిటిషన్లలో, దరఖాస్తుదారులు అసిస్టెంట్ కలెక్టర్, భూమి సుంకాలు & సెంట్రల్ ఎక్సైజ్; అమృతసర్ నుంచి కేసు రికార్డు తెప్పించుకొని (1) సెర్షియోరరీ స్వభావం గల ఒక ఉత్తర్వు, ఆదేశం లేదా రిట్ మరియు /లేదా నిషేధం మరియు అదనపు జిల్లా మెజిస్ట్రేటు, అమృతసర్ వారి దస్త్రము లో ఇద్దరు పిటిషనర్లు మరియు ఒక మోషేబరుక్కు వ్యతిరేకంగా ఉన్న ప్రొసీడింగ్స్ కొట్టివేయడానికి, చట్టరీత్యా వ్యవహరించడానికి, పిటిషనర్లు వ్యక్తిగతంగా ఈ కోర్టు ముందు హాజరు పరచటకు హేబియస్ కార్పస్ కొరకు ప్రారంభించారు.

రికార్డుల నుండి తెలిసే వాస్తవాలు క్లుప్తంగా ఈ క్రింది విధంగా ఉన్నాయి: పిటిషనర్ , లియో రాయ్ ఫ్రే , పారిస్‌లోని అమెరికన్ ఎంబసీ అధికారి నుండి కారు నంబర్ CD 75 TT 6587ను కొనుగోలు చేశారు. ఈ కారును పిటిషనర్ ఫ్రే , మే 1957లో పిటిషనర్ థామస్ డానాకు విక్రయించారు. బదిలీపై, ఈ కారుని పిటిషనర్ డానా పేరు మీద మే 18, 1957న రిజిస్టర్ చేశారు. ఆ తర్వాత పిటిషనర్లిద్దరూ ss ASIA ద్వారా జెనీవా నుండి బొంబాయికి అమెరికన్ ఎకస్‌ప్రెస్ కంపెనీ ద్వారా వారి మార్గాలను బుక్ చేసుకున్నారు. కారు కూడా అదే నౌక ద్వారా రవాణా చేయబడింది. ఇద్దరు పిటిషనర్లు జూన్ 11, 1957న కరాచీ అయాన్‌లో దిగి , కరాచీలో కొద్దిసేపు ఆగిన తర్వాత , వారు కలిసి బొంబాయికి విమానంలో బయలుదేరి అదే రోజు బొంబాయి చేరుకున్నారు. పిటిషనర్లు బొంబాయిలోని అంబాసిడర్ హోటల్‌లో జూన్ 11, 1957 నుండి జూన్ 19, 1957 మధ్యాహ్నం వరకు కలిసి బస చేశారు. చివరిగా పేర్కొన్న తేదీన వారిద్దరూ విమానంలో బొంబాయి నుండి బయలుదేరి అదే రోజు సాయంత్రం ఢిల్లీకి చేరుకున్నారు. వారు జన్‌పథ్ హోటల్‌లోని రూం నెం. Iలో దిగి , జూన్ 19 నుండి జూన్ 29, 1957 వరకు అక్కడే ఉన్నారు. బొంబాయి నుండి ఢిల్లీకి రైలులో బుక్ చేసుకున్న కారు ఢిల్లీకి వచ్చిన తర్వాత , ఇద్దరు పిటిషనర్లు ఢిల్లీ నుండి బయలుదేరి కలిసి ప్రయాణించారు. జూన్ 22, 1957న కారులో ఢిల్లీ నుండి అమృతసర్‌కు వెళ్లి, అక్కడ రాత్రి బస చేసిన తర్వాత , జూన్ 23, 1957న పాకిస్తానుకు బయలుదేరి న దారిలో అట్టారీ రోడ్ ల్యాండ్ కస్టమ్స్ స్టేషన్‌కు చేరుకున్నారు. అక్కడి కస్టమ్స్ అధికారులు. ఎగుమతి వాణిజ్య నియంత్రణ మరియు /లేదా విదేశీ మారక పరిమితులకు లోబడి మరియు /లేదా సుంకం విధించదగు ఏవైనా వస్తువులతో సహా వారి ఆధీనంలో ఉన్న వస్తువులను వారికి ఇచ్చిన బ్యాగేజీ డిక్లరేషన్ పత్రాలలో తెలుపుటకు కోరారు . పిటిషనర్లలో ప్రతి ఒక్కరూ తన బ్యాగేజీ డిక్లరేషన్

ఫారమ ను పూర్తి చేసి , సంతకం చేసి కస్టమ్స్ అధికారులకు అందజేసారు. అదే రోజున ప్రతి పిటిషనర్ వ్యక్తులను కూడా శోధించారు మరియు బ్యాగేజీ డిక్లరేషన్‌లో చేర్చని కొంత కరెన్సీ మరియు చరాస్తులను స్వాధీనం చేసుకున్నారు. ఇతర విషయాలతోపాటు , పిటిషనర్ డానా నుండి పాకెట్ రేడియో మరియు టైమ్-పీస్ స్వాధీనం చేసుకున్నారు మరియు పిటిషనర్ ఫ్రే వ్యక్తి నుండి 48 లైవ్ తూటాలతో కూడిన 22 బోర్ పిస్టల్ స్వాధీనం చేసుకున్నారు. పిటిషనర్లిద్దరినీ ఒకే రోజు అంటే జూన్ 23, 1957న అరెస్టు చేశారు. జూన్ 30, 1957న పిటిషనర్లను విచారించి , కారును క్షుణ్ణంగా తనిఖీ చేశారు. ఇంత తీవ్రమైన శోధన మరియు ని శిత తనిఖీ ఫలితంగా, పెట్రోల్ ట్యాంక్ పైన ఒక రహస్య అర కనుగొనబడింది. రహస్య అరను తెరవగానే భారతీయ కరెన్సీ రూ. 8,50,000 మరియు US డాలర్ల మొత్తం 10,000 దాచిపెట్టిన గూ డులో కనుగొనబడ్డాయి మరియు పోలీసులు స్వాధీనం చేసుకున్నారు. జూలై 7, 1957న, సమ ద్రచట్టంలోని సెక్షన్ 167(8) ప్రకారం ఆ సెక్షన్ కింద జరిమానా ఎందుకు విధించకూడదో , స్వాధీనం చేసుకున్న వస్తువులను ఎందుకు జప్తు చేయకూడదో కలెక్టర్ ముందు కారణం చూపడానికి పిటిషనర్ దానాకు నోటీసు జారీ చేయబడింది. జూలై 9, 1957న పిటిషనర్ ఫ్రేకి ఇదే విధమైన నోటీసు అందించబడింది. పిటిషనర్లు లిఖితపూర్వకంగా అభ్యంతరాలు చేశారు మరియు వ్యక్తిగతంగా కూడా విన్నవించారు. జూలై 24, 1957న, కలెక్టర్, సెంట్రల్ ఎక్సైజ్ మరియు ల్యాండ్ కస్టమ్స్ కరెన్సీని మరియు మోటారు కారును జప్తు చేయమని , పిటిషనర్ దానాకు ఒక అవకాశంగా రూ.50,000 చెల్లించి కారును విడిపించుకొనుటకు ఉత్తర్వు ఇచ్చారు మరియు కారు నుండి రికవరీ చేయబడిన కరెన్సీ కాకుండా ఇతర వస్తువులను జప్తు చేయాలని ఆదేశించి , రూ.100 చెల్లించి విడిపించుకోవచ్చునన్నారు. ఇద్దరు పిటిషనర్లలో ప్రతి ఒక్కరూ సముద్ర కస్టమ్స్ చట్టం యొక్క 167(8) నేరానికి సమానంగా దోషులుగా ఉన్నారని కలెక్టర్ కూడా సంతృప్తి చెందారు మరియు వ్యక్తిగత జరిమానా రూ. 25,00,000 ప్రతి పిటిషనర్‌పై విధించి, ఆర్డర్ తేదీ నుండి రెండు నెలలలోపు లేదా న్యాయ నిర్ణయం చేయు అధికారి అనుమతించే పొడిగించిన వ్యవధిలో చెల్లించాలని ఉత్తర్వు ఇచ్చారు.

ఆగష్టు 12, 1957న, అమృతసర్‌లోని కస్టమ్స్ మరియు సెంట్రల్ ఎక్సైజ్ అసిస్టెంట్ కలెక్టర్ , ఇద్దరు పిటిషనర్లు మరియు బొంబాయికి చెందిన మోషే బారుక్‌లకు వ్యతిరేకంగా, విదేశీ మారక నియంత్రణ చట్టము , 1947 లోని సెక్షన్-8తో కలిపి చదివిన సెక్షన్-23 క్రింద మరియు సముద్రపు కస్టమ్స్ (సవరణ) చట్టము ,

1955 ద్వారా సవరించబడిన సముద్రపు సుంకాల చట్టము, 1878లోని సెక్షన్ 167(81) క్రింద అదనపు జిల్లా మేజిస్ట్రేట్, అమృతసర్ ముందు ఫిర్యాదు చేశారు. తదనంతరం, అదే ల్యాండ్ కస్టమ్స్ మరియు సెంట్రల్ ఎక్సైజ్ అసిస్టెంట్ కలెక్టర్ ఇద్దరు పిటిషనర్లపై పేర్కొన్న మోసపూరిత చర్యలకు వ్యతిరేకంగా విదేశీ మారక నియంత్రణ చట్టము, 1947లోని సెక్షన్ 8తో కలిపి చదివిన సెక్షన్ 23 క్రింద మరియు 1878. సముద్రపు సుంకాల చట్టము, సెక్షన్ 167(81) మరియు విదేశీ మారక నియంత్రణ చట్టము సెక్షన్ 23/23-బి మరియు సముద్రపు సుంకాల చట్టము సెక్షన్ 167 (81)లతో కలిపి చదివిన భారతీయ శిక్షాస్మృతి, సెక్షన్ 120-బి ల క్రింద అదనపు జిల్లా మేజిస్ట్రేటు, అమృతసర్ ముందు ఫిర్యాదు చేశారు. ఆ చట్టంలోని సెక్షన్ - 20 యొక్క నిబంధనలకు విరుద్ధంగా పిస్టల్ మరియు తూటాలను కలిగి ఉన్నందుకు భారతీయ ఆయుధ చట్టం కింద పిటిషనర్ ఫ్రే పై కేసు కూడా ప్రారంభించబడింది. ఆయుధాల చట్టం కేసులో ఒక పూచీతో రూ.10,000 అతడిని బెయిలుపై విడుదల చేయాలని ఆదేశించగా, అతను సమర్పించాడు. అదనపు జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ కోర్టులో ఆయుధాల చట్టం కేసు విచారణ ముగిసింది, అయితే ఉత్తర్వులు పెండింగ్‌లో ఉన్నాయి. పిటిషనర్లు, ఫ్రే మరియు దానాలను వరుసగా ఐదు లక్షలు మరియు పది లక్షల రూపాయల మొత్తంలో బెయిల్‌పై విడుదల చేయాలని ఆదేశించింది, చివరకు హైకోర్టు వాటిని వరుసగా రెండు లక్షలు మరియు ఐదు లక్షల రూపాయలకు తగ్గించింది. పిటిషనర్లలో ఎవరూ అవసరమైన పూచీకత్తు సమర్పించలేరు మరియు అందువల్ల వారు జ్యుడీషియల్ కస్టడీలో ఉన్నారు. ఇప్పటికే పేర్కొన్న ఉపశమనాల కోసం వారు ఇప్పుడు ఈ దరఖాస్తులతో ముందుకు వచ్చారు. మా ముందు కోరిన వారి ప్రధాన వాదన ఏమిటంటే, చట్టం ద్వారా ఏర్పాటు చేయబడిన విధానానికి విరుద్ధంగా వారు స్వేచ్ఛను కోల్పోయారు.

సాధారణ పరిస్థితులలో, అండర్ ట్రయల్ ఖైదీని పట్టుకోవడం మరియు నిర్బంధించడం కోసం ఉత్తర్వు లేదా వారెంటును రూపొందించడం హెబియస్ కార్పస్ రిట్‌కు మంచి ఫలితం అవుతుంది. కానీ ఈ కేసులో రాజ్యాంగంలోని 20(2) అధికరణ కింద తమ ప్రాథమిక హక్కు ఉల్లంఘన జరిగిందని పిటిషనర్లు వాదించారు

. అసిస్టెంట్ కలెక్టర్ వర్సెస్ సూరజ్మల్ ([1])లో కలకత్తా హైకోర్టు తీర్పులో పరిశీలనలు మరియు కస్టమ్స్ కలెక్టర్ వర్సెస్ ఎహెచ్ఎ రహిమాన్ ([2]) లో మద్రాస్ హైకోర్టు నిర్ణయంపై ఆధారపడి , సముద్ర సుంకాల చట్టంలోని సెక్షన్ 167(8) కింద జప్తు మరియు జరిమానా ఉత్తర్వు ప్రకారం, కలెక్టర్ న్యాయపరంగా వ్యవహరిస్తున్నారు మరియు అందువల్ల పిటిషనర్లు ఇప్పటికే వస్తువులను దిగుమతి చేసుకోవడం మరియు ఎగుమతి చేయడానికి ప్రయత్నించడం, దిగుమతి లేదా ఎగుమతి చేయడం సముద్ర కస్టమ్స్ చట్టం యొక్క IVవ అధ్యాయము క్రింద ప్రస్తుతానికి నిషేధించబడిన లేదా నియంత్రించబడిన నేరానికి సంబంధించి విచారణ చేయబడి శిక్షించబడ్డారు మరియు తత్ఫలితంగా వారు మళ్లీ అదే నేరానికి విచారించబడలేరు మరియు శిక్షించబడరు. రాజ్యాంగంలోని 20(2) అధికరణ ద్వారా పిటిషనర్లకు ఇచ్చిన రక్షణకు వ్యతిరేకంగా అదనపు జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ ముందు పెండింగ్ ప్రొసీడింగ్స్ అని వాదన . జప్తు మరియు జరిమానాలు విధించడంలో కలెక్టర్ న్యాయపరంగా వ్యవహరిస్తారని ఈ కోర్టు మే 16, 1957న FN రాయ్ v. కలెక్టర్ ఆఫ్ కస్టమ్స్ ([3]) కేసు తీర్పులో పేర్కొంది. సెక్షన్ 167(8) క్రింద విధించబడే గరిష్ట జరిమానా మొత్తం గురించి ఎటువంటి ప్రశ్న తలెత్తలేదు మరియు ఆ విషయంపై ఎలాంటి అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తపరచడానికి మమ్మల్ని కోరలేదు . కానీ కస్టమ్స్ కలెక్టర్ న్యాయపరంగా వ్యవహరించారనేది నిర్ణయాత్మకమైనది కాదు మరియు 20(2) అధికరణ ద్వారా హామీ ఇవ్వబడిన రక్షణను తప్పనిసరిగా ఆకర్షించదు మరియు పిటిషనర్ల కేసు 20(2) నిబంధనల పరిధిలోకి వస్తుందా అనే ప్రశ్న ఇప్పటికీ మిగిలి ఉంది. ఆ ఆర్టికల్ ఒక వ్యక్తిని ఒకే నేరానికి ఒకటి కంటే ఎక్కువసార్లు విచారించకుండా మరియు శిక్షించకుండా రక్షిస్తుంది". పిటిషనర్లు ఇంతకుముందు ఏ నేరానికి పాల్పడ్డారో మరియు ఇప్పుడు అదనపు జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ వారి ముందు విచారణ జరుపుతున్న అదే నేరానికి శిక్షించబడ్డారా అనే ప్రశ్నకు సమాధానం ఇవ్వాలి. కస్టమ్స్ అధికారుల ముందు విచారణలు సముద్ర కస్టమ్స్ చట్టంలోని సెక్షన్ 167(8) కింద ఉన్నాయి. ఆ చట్టంలోని సెక్షన్ 186 ప్రకారం, ఏదైనా జప్తు, జరిమానా లేదా పెరిగిన సుంకం రేటు కస్టమ్స్ అధికారి ఏదైనా శిక్షను విధించడం వల్ల ప్రభావితమైన వ్యక్తి, ఏ ఇతర చట్టం

1. (1952) 56 C.W.N 452.

2. A.I.R. 1957 Mad. 496.

3. Petition No.438 of 1955.

ప్రకారం అయినా బాధ్యత వహించాల్సి ఉం టే శిక్షవిధి ంచడానికి నిరోధి ంచదు . ఇప్పుడు పిటిషనర్లపై అభియోగాలు మోపబడిన నేరాలలో సె క్షన్ 120బి, ఇండియన్ పీనల్ కోడ్ కింద నేరం ఉంది. నేరపూరిత కుట్ర అనేది చేయబడిన నేరం మరియు భారతీయ శిక్షాస్మృతి ద్వారా శిక్షార్హమైనది. ఇది సముద్ర సు ంకాల చట్టం ప్రకారం నేరం కాదు. నే రం చేయు టకు కుట్ర పన్నిన నేరం కుట్రకు సంబంధించిన నేరానికి భిన్నమైన నేరం , ఎందుకంటే కుట్ర నేరం చేయు టకు ముందు ఉంటుంది మరియు నేరం చేయ ప్రయత్నించడానికి లేదా పూర్తి చేయడానికి ముందు పూ ర్తవుతు ంది. సమాం తర ంగా, ప్రయత్నించిన లేదా పూర్తి చేసిన నేరానికి దాని మూలలో ఒకటిగా కుట్ర ఉండకపోవచ్చు. కాబట్టి అవి పూర్తిగా భిన్నమైన నేరాలు. యునైటెడ్ స్టేట్స్ వర్సెస్ రాబినోవిచ్ ([4])లో యునైటెడ్ స్టేట్స్ సుప్రీం కోర్టు కూడా ఇదే అభిప్రాయం వ్యక్తం చేసింది. నేరపూరిత కుట్ర అనే నేరం కస్టమ్స్ కలెక్టర్ ముందు విచారణకు సంబంధించిన అంశం కాదు మరియు అందువల్ల పిటిషనర్లు ఇప్పటికే "అదే నేరానికి" విచారి ంచబడి, శిక్షించబడ్డారని చెప్పలేము.

కస్టమ్స్ కలెక్టర్ "శిక్ష" మరియు "కుట్ర" పదాలను ఉపయోగించిన మాట వాస్తవమే , అయితే ఆ పదాలు ఇద్దరు పిటిషనర్లలో ఒక్కొక్కరు సముద్ర సు ంకాల చట్టం యొక్క సెక్షన్ 167(8). కింద నేరానికి పాల్పడ్డారని బయట పెట్టడానికి ఉపయోగించారు. పిటిషనర్లు నేరపూరిత కుట్రకు పాల్ప డ్డారు కాదు కస్టమ్స్ కలెక్టర్ ముందు ఎప్పుడు అభియోగాలు మోపలే దు , మరియు అందువల్ల అధికరణ 20(2) రక్షణ కోరడం సాధ్యం కాదు. ఈ విషయానికి సంబంధించి , ప్రస్తుత సందర్భంలో , మక్బూల్ హుస్సేన్ v. ది స్టేట్ ఆఫ్ బాంబే ([5]) కేసును ప్రస్తావించడం మరియు అధికరణంలో ఉపయో గి ంచిన పదాలు సాధారణంగా అర్థం చేసుకున్నట్లుగా, న్యాయస్థానం లేదా న్యాయ ట్రిబ్యున ల్ ము ందు క్రిమినల్ స్వభావం గల విచారణలకు మాత్రమే అని భావి ంచాలా వద్దా అని చర్చి ంచడం మాకు అవసరం లేదు . మా అభిప్రాయం ప్రకారం అధికరణ 20కి ప్రస్తుత కేసు వాస్తవాలకు ఎలాంటి వర్తి ంపు లేదు . మా ముందు ఏ ఇతర అంశాలు కోరబడలేదు , ఈ దరఖాస్తులను తప్పనిసరిగా తోసిపుచ్చాలి.

4. (1915) 238 U.S. 78.

5. (1) (1953) S.C.R. 730.

దరఖాస్తులు తిరస్కరించబడ్డాయి.